

„Først skal da bemærkes, at Arbejdskommissionen af 1885 under sin Udarbejdelse af Forslaget til Sygekasseloven gik ud fra, at enhver til Arbejderklassen hørende Person var at anse for ubemidlet og derfor kunde være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar vedkommende ikke havde anden Indtægt end den, han — maaske i Forbindelse med Kone og Børn — erhvervede sig i en Arbejdsgivers Tjeneste. Fra den samme Betragtning er Inspektoratet gaaet ud og har altsaa anset det som givet, at enhver faglært eller ikke faglært Haandarbejder havde Adgang til at blive Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar vedkommende ikke havde anden Indtægtskilde end sit og Families Arbejde i en Arbejdsgivers Tjeneste.“ Dette er Sygekassernes Grundlov, og det er den, de ærede Medlemmer fra Verringe og fra Hurup nu har rejst Kravet om at faa ændret. Det ærede Medlem nikker. Men her er han Tilhænger af en Grundlovsændring i en Retning og en Aand, som gaar ganske i modsat Retning af de Grundlovsændringer, man i øvrigt tilstræber; thi det Standpunkt, som er hævdet her, er i Sandhed det Standpunkt, som det vil være rigtigt at lægge til Grund for hele Sygekassebevægelsen.

Nu maa det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) ikke herimod sige: Ja, men er det ikke urimeligt, at en Lønarbejder med 3,000 Kr. skulde kunne faa Statstilskud? Det ærede Medlem fra Verringe, som har saa overmaade udmærkede Egenskaber som Politiker, har ogsaa den Egenskab, at han hager sig fast i visse Ord, i visse Standpunkter, hvorfra det er umuligt at drive ham. Det kan være meget godt, naar det er en Hovedsag, det drejer sig om. Men det er slet ikke nogen heldig Egenskab, naar det er et Udenværk, det gælder, og navnlig ikke, naar det — som i dette Tilfælde — er en fejlfortolkning af min Opfattelse, som det ærede Medlem gør gældende. Hvis det ærede Medlem kan paavise for mig en Lønarbejder, som i Løbet af en Række Aar har haft en Indtægt af 3,000 Kr. — som det ærede Medlem siger —, ja, saa er jeg sandelig ikke af den dogmatiske Opfattelse, og det er heller ikke det, jeg har udtrykt, at denne Lønarbejder skal være berettiget til at have Statstilskud. Det, jeg har hævdet, er den samme Opfattelse, som er hævdet i Sygekasseinspektørens Skrivelse, og som har været Grundvolden for hele Sygekassebevægelsen, at der i Lønarbejdernes usikre Lønforhold er Omstændigheder,

som gør, at de bør have en principiel Ret til at være Medlemmer af Sygekasserne. Men findes der Lønarbejdere, hvis Kaar paa en eller anden Maade hæver sig op til en Højde som den, det ærede Medlem skildrede, ja, saa hæver de sig selvfølgelig ud af det økonomiske Niveau for Sygekasserne. Men jeg har tilladt mig at sige, at disse Arbejdere med 3,000 Kr. aarlig Indtægt, som det ærede Medlem nævner, det er i Virkeligheden Fantasiarbejdere. For nu at godtgøre, at der virkelig eksisterede saadanne, sagde det ærede Medlem: Jo, i Indenrigsministeriet har der været et Eksempel paa en saadan, en Mand, som havde en Indtægt paa mellem 2,000 og 3,000 Kr. — altsaa ikke 3,000 Kr. —, og om hvilken der var Strid om, hvorvidt han var Lønarbejder eller ikke. — Som Eksempel paa en Lønarbejder med 3,000 Kr.s Indtægt forekommer dette Eksempel, en Mand, som ikke har 3,000 Kr. og maaske ikke er Lønarbejder, mig dog ikke at være særdeles vel valgt. Det siger sig selv, at indenfor Lønarbejdernes Kreds, indenfor deres Kreds, som arbejder for Arbejdsgivere, er det muligt, at der kan være Tillidsmænd eller arbejdende, hvis Stilling ligger imellem den selvstændige Virksomhed og den rene Lønarbejders og er af en saadan Art, at der kan være Tvivl om, hvorvidt de hører til Lønarbejderne eller ikke. Saadanne Spørgsmaal har jo ogsaa fra Tid til anden været Genstand for Strid mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det er imidlertid kun den principielle Ret for de egentlige Lønarbejdere til at være Medlemmer af Sygekasserne, som jeg her har hævdet, og denne kommer jo aldeles ikke i noget Modsætningsforhold til den lille Jordbrugers Ret til at være Medlem af Sygekasserne; thi det er netop mig, som overfor det ærede Medlem har hævdet, at de Formuegrænser, han har villet trække, i Virkeligheden ikke gav noget rigtigt Begreb om vedkommendes økonomiske Tilstand. Det ærede Medlem har foreslået, at 10,000 Kr. skulde være fri Grænse. Men jeg vil sige, at 10,000 Kr. er jo i den Grad noget forskelligt, eftersom de er anbragte i Jord, man arbejder med, eller anbragte i Sparekassen som en selvstændig, rentegivende Kapital ved Siden af Arbejdet, at jeg aldeles ikke finder det rigtigt at sidestille de to Arter af Formue, naar man vil karakterisere et Menneskes økonomiske Tilstand; men det har det ærede Medlem villet være med til. Dernæst er Forholdet det, at hele Opfattelsen vedrørende Lønarbejdernes princi-